

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

Forrentningsmetode som den her foreslaaede. Det viser sig, at i 1933—34, da Indekstallet var 66,0, blev den konjunkturbestemte Rente, som Statshusmændene kom til at betale, efter den gældende Ordning 2,80 pCt.; det vil sige, at i en Tid, hvor Forrentningsprocenten af bogførte Værdier var 3,30, vilde Husmændene efter det her foreliggende Lovforslag komme til at betale en konjunkturbestemt Rente paa 2,75 pCt., altsaa saa nogenlunde det samme som efter den nugældende Ordning. Dette er udregnet efter en fast Rente paa 4,25.

I 1934—35 var den konjunkturbestemte Rente 3,25 og vilde ogsaa efter Lovforslaget her være 3,25.

I 1935—36, da Forrentningsprocenten gik lidt ned, fra 3,70 til 3,60, gik den konjunkturbestemte Rente efter Kapitelstakstsystemet alligevel op til 3,32 pCt.; efter Forslaget her vilde Forrentningsforpligtelsen være 3,25 pCt. ligesom Aaret i Forvejen.

Endelig var Forrentningsprocenten i 1936—37, da Misforholdet rigtig kommer frem, 1,40 for disse Ejendomme, men Forrentningsforpligtelsen var efter Kapitelstakstsystemet 3,63 og vilde efter Lovforslaget her kun være blevet 1,75. Det viser netop, at under saadanne Forhold, hvor Udgifterne stiger, men Indtægterne ikke stiger, er Kapitelstakstsystemet ikke rigtigt, hvorimod den Forrentningsmetode, der tager Hensyn baade til Indtægter og til Udgifter, vilde være rigtig. Ved Bestemmelsen om de 50 pCt. vilde man i saadanne Tilfælde alligevel ikke komme helt ned paa 1,75 pCt., men vilde med en fast Rente paa 4,25 pCt. komme op paa 2,125 pCt.

Jeg skal med disse Bemærkninger anbefale det foreliggende Lovforslag til en hurtig og velvillig Behandling her i Folketinget.

Jeg har dernæst den Ære at fremsætte *Forslag til Lov om Tillæg til Lov Nr. 121 af 9. April 1936 om Foranstaltninger vedrørende Landbrugets Gæld*. Som det er Tingets Medlemmer bekendt, har der i det sidste 3 Fjerdingaar været ført Forhandlinger i en særlig Kommission, nedsat af Landbrugsministeriet, om eventuel Indførelse af konjunkturbestemte Gældsudluser ogsaa for andre Landmænd end Statshusmænd. Landbrugsraadets Medlemmer i Kommissionen har i Onsdags i et Møde meddelt Kommissionen, at Landboforeningernes og Andelsorganisationernes Medlemmer i Kommissionen ikke paa det nuværende Tidspunkt kunde tage endelig Stilling til et af mig skitseret Forslag, altsaa hverken for eller imod. Man ønskede Forslagets Gennem-

førelse udsat og Forhandlingerne fortsat. Husmændenes Repræsentanter kunde tiltræde mit Forslag, men af Hensyn til den store Betydning, Forslaget vil faa for Landbruget, ønskede Husmændenes Repræsentanter, at alle Muligheder blev prøvet for at samle hele Landbruget om Forslaget, og kunde derfor deltage i en Anmodning om Udsættelse af Forslagets Fremsættelse til Efteraaret. Da Ministeriet har imødekommet denne Anmodning, melder Spørgsmaalet sig, om man eventuelt skal forlænge Loven om Foranstaltninger vedrørende Landbrugets Gæld, populært kaldet Saneringsloven. Efter den Lov skal Landmænd, som ønsker at faa deres Gæld saneret efter Lovens Regler, indgive Anmodning derom senest inden 1. April 1938. I den sidste Tid er der indtraadt en betydelig Formindskelse i Antallet af Anmodninger om at komme ind under denne Ordning; det kan maaske skyldes, at der er Landmænd, som vil afvente det nye Lovforslags Gennemførelse for at søge efter denne Lov i Stedet for efter den gældende Lov. Da der er stillet 100 Mill. Kr. til Raadighed til Saneringsobligationer og de ikke er opbrugt alle sammen, og da der eventuelt er endnu flere, som vil søge, end de, der søger inden 1. April, foreslaas det at forlænge Ansøgningsfristen med et Aar, altsaa til 1. April 1939. Samtidig foreslaas en Bestemmelse, som ogsaa synes paakrævet for at gøre Stillingen lige, nemlig at Opgørelsesdatoen for den Gæld, der kan komme ind under Lovens Regler, som nu er fastsat til Lovens Ikrafttrædelsesdato den 24. April 1936, udskydes til 1. April 1937, for derved at stille dem, som søger i det kommende Aar, nogenlunde lige med dem, der har søgt tidligere.

Loven om Gældssanering er, synes jeg godt man kan sige, blevet noget af en Succes. Jeg har ikke nogen Opgørelse over Lovens Resultater pr. Dato, men jeg har en Opgørelse pr. 1. Marts 1938. Indtil da var der bevilget for Øerne 2 185 Laan til et samlet Beløb af 18 000 959 Kr., for Jyllands Vedkommende 7 818 Laan til et samlet Beløb af 41 755 302 Kr. og for Sønderjyllands Vedkommende 1 677 Laan til et samlet Beløb af 11 253 833 Kr., i alt er der saaledes bevilget 11 680 Laan til et samlet Beløb af 71 010 094 Kr. Til samme Dato, altsaa den 1. Marts 1938, er der af Finansministeriet udbetalt i Obligationer 53 769 600 Kr. og kontant 440 326 Kr., i alt 54 209 926 Kr. Da der stadig indkommer nye Begæringer, selv om det ikke er i saa stort Antal som tidligere, og da det store Lovforslag om Landbrugets Gældsordning ikke bliver frem-